

Roztřesená matka v náručí svírá svůj mrtvý dítě,
smysl pro pochopení revoluce v umělý šlupce.
Zavřené oči, jizvy v duši bezestrachu,
nicota se mění v popel, síla na plno prachu.

Pomatená revoluce,
pomatená revoluce.

Následek idee jsem jen já a mrtvá těla,
nikdo neví co by chtěl, revoluce to tak chtěla.
Ona všechno vyhrabala, ona všechno rozkopala
a kdo za to všechno může, pomatená revoluce.

Rozsekaný těla na kusy
náleď v ťádce žer jeho trusy.
Tvůj obraz ten je méněcenný
a nikdy nebude vyvěšený.